

Forslag

til

Lov om foranstaltninger mod forstyrrelse af radiomodtagning.

Fremsat den 13. marts 1963 af *ministeren for offentlige arbejder*.

§ 1. Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til med henblik på forebyggelse af forstyrrelser af radiomodtagning (herunder fjernsynsmotagning og radionavigationstjenesters modtagning) at fastsætte almindelige bestemmelser om den største tilladte udstråling eller anden afgivelse af elektrisk energi fra elektriske apparater og anlæg, herunder forbrændingsmotorers tændingsanlæg.

Stk. 2. Hvor særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren tillige eller i stedet fastsætte vilkår for brugen af visse elektriske apparater og anlæg.

Stk. 3. Når en i henhold til stk. 1 udfærdiget bekendtgørelse er trådt i kraft, må der ikke til anvendelse her i landet fremstilles eller udleveres apparater og anlæg, hvis udstråling eller anden afgivelse af elektrisk energi overskrider de i bekendtgørelsen fastsatte grænser.

Stk. 4. Her hjemmehørende køretøjer, hvis tændingsanlæg ikke er i overensstemmelse med de i henhold til stk. 1 fastsatte bestemmelser, må ikke benyttes her i landet efter vedkommende bekendtgørelses ikrafttræden.

§ 2. Konstatere der forstyrrelser fra elektriske apparater eller anlæg, som ikke opfylder de i henhold til § 1, stk. 1, for sådanne apparater eller anlæg fastsatte almindelige bestemmelser, kan ministeren for offentlige arbejder, uanset hvornår det pågældende apparat eller anlæg er taget i brug, forlange, at ejeren (brugeren) af det forstyrrende apparat eller anlæg på egen bekostning bringer apparatet eller anlægget i overensstemmelse med de fastsatte bestemmelser.

Min. f. off. arb. Gdt. f. p. og t., 1. T. j. nr. 2207.

Stk. 2. Konstatere der forstyrrelser fra elektriske apparater eller anlæg, for hvilke der ikke i henhold til § 1, stk. 1, er fastsat almindelige bestemmelser, kan det, uanset hvornår anlægget er taget i brug, forlanges, at ejeren (brugeren) af det forstyrrende apparat eller anlæg på egen bekostning træffer sådanne foranstaltninger med hensyn til filtrering, afskærmning, frekvensændring eller indskrænkning af benyttelsestiden, at den forstyrrende udstråling formindskes til en grad, der sikrer forstyrrelsesfri modtagning af dansk radiofoni og dansk fjernsyn på det pågældende sted.

Stk. 3. For så vidt angår forstyrrelser hidrørende fra radiofoni- og fjernsynsmottagere kan udgifter i forbindelse med ovennævnte foranstaltninger i indtil 5 år efter lovens ikrafttræden dog helt eller delvis pålægges indehaveren af det forstyrrede radiomodtageanlæg, såfremt forstyrrelserne afhjælpes efter hans anmodning.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på køretøjers tændingsanlæg.

§ 3. I tilfælde, hvor hverken de i henhold til § 1 fastsatte bestemmelser eller eventuelle i henhold til § 2 påbudte foranstaltninger yder en lovlige bestående radiotjeneste en efter forholdene rimelig beskyttelse mod forstyrrelser, kan det kræves, at ejeren (brugeren) af det forstyrrende apparat eller anlæg gennemfører yderligere beskyttelsesforanstaltninger i den udstrækning, disse ikke i væsentlig grad forringer anlæggets nytteværdi.

Stk. 2. Udgifterne herved afholdes af ejeren af det forstyrrede anlæg. Er dette en radiofoni- eller fjernsynsmottager, kan

radiorådet dog bestemme, at udgiften helt eller delvis skal afholdes af Danmarks Radio.

§ 4. I tilfælde, hvor der ikke med hjemmel i §§ 1-3 kån sikres en samfundsvigtig radio-tjeneste tilstrækkelig beskyttelse mod forstyrrelse, kan ministeren for offentlige arbejder inden for et nærmere angivet geografisk område ved servitutpålæg forbyde anvendelsen af visse elektriske apparater og anlæg samt opførelse af bygninger el. lign. Servitutpålægget kan ske ved ekspropriation i overensstemmelse med reglerne i forordningen af 5. marts 1845 angående grund-erhvervelse m. m. i anledning af jernbane-anlæg, jfr. lov nr. 6 af 10. januar 1928.

§ 5. Såfremt det forstyrrede modtage-anlæg er mere følsomt over for forstyrrelser end sædvanligt for sådanne anlæg, eller anlægget er opstillet på særlig uhensigts-mæssig måde, kan det kræves, at ejeren (brugeren) afhjælper disse forhold, inden §§ 2-4 evt. bringes i anvendelse.

§ 6. Skyldes en forstyrrelse fejl ved et elektrisk apparat eller anlæg eller de ved dette truffne støj-dæmpende foranstaltninger, skal vedkommende ejer (bruger) snarest muligt på egen bekostning lade fejlen udbedre.

Stk. 2. Udgifter til udbedring af fejl ved støj-dæmpende foranstaltninger, der er påbudt i henhold til § 3, kan dog helt eller delvis pålægges ejeren (brugeren) af det forstyrrede anlæg.

§ 7. Når en forstyrrelse rammer en livsvigtig eller særlig samfundsvigtig radio-tjeneste, og personer eller betydelige samfundsværdier derved kan udsættes for fare, kan det kræves, at driften af det forstyrrende anlæg standses øjeblikkeligt, og post- og telegrafvæsenet kan træffe de til gennemførelsen af dette påbud nødvendige foranstaltninger.

§ 8. Tilsynet med overholdelsen af nærværende lov og de i henhold til loven fastsatte bestemmelser varetages af post- og telegrafvæsenet samt for så vidt angår almindelige sager vedrørende forstyrrelser ved modtagning af radiofoni og fjernsyn af Danmarks Radio.

Stk. 2. Udgifter i forbindelse med administrationen af sager vedrørende forstyrrelser

af modtagning af radiofoni og fjernsyn afholdes af Danmarks Radio, medens udgifterne for de øvrige radiotjenesters vedkommende afholdes af post- og telegrafvæsenet.

§ 9. Ejere (brugere) af elektriske anlæg, herunder radio- og fjernsynsmodtagere, er pligtige at lade de af Danmarks Radio og de af post- og telegrafvæsenet bemyndigede tilsynsførende have adgang til at foretage undersøgelser ved de omhandlede anlæg.

§ 10. Til rådgivning for ministeren og for de i § 8 omhandlede myndigheder ved nærværende lovs administration nedsættes et nævn, kaldet radiostøjnævnet.

Stk. 2. Nævnet består af 11 medlemmer, som beskikkes af ministeren for offentlige arbejder for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

Post- og telegrafvæsenet	2	medlemmer
Danmarks Radio	2	—
Elektricitetsrådet	2	—
Danmarks tekniske højskole	1	medlem
Forsvarsministeriet	1	—
Justitsministeriet	1	—
Industrirådet	1	—
Arbejderbevægelsens Er- hvervsråd	1	—

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder udpeger nævnets formand og fastsætter dets forretningsorden.

Stk. 4. Udgifterne ved nævnets arbejde fordeles mellem Danmarks Radio og post- og telegrafvæsenet i forhold til nævnets arbejde vedrørende forstyrrelser henholdsvis ved modtagning af radiofoni og fjernsyn og ved de øvrige radiotjenester.

§ 11. Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til at fastsætte regler for godkendelse og eventuel mærkning af elektriske apparater og anlæg med henblik på opfyldelsen af de i § 1 omhandlede almindelige bestemmelser, samt til at fastsætte afgifter, der af fabrikanter eller forhandlere af de pågældende apparater eller anlæg vil være at erlægge for den omhandlede godkendelse.

§ 12. Overtrædelse af § 1, stk. 3 og 4, samt § 6, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 2. På samme måde straffes tilside-sættelse af de i medfør af § 1, stk. 2, fast-

satte vilkår samt undladelse af at efterkomme et i henhold til §§ 2-4 eller 7 meddelt påbud eller forbud.

Stk. 3. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Er overtrædelse begået af et aktieselskab, andelsselskab el. lign., kan bødeansvar pålægges virksomheden som sådan.

§ 13. Bestemmelserne i denne lov gælder ikke for forstyrrelser hidrørende fra radiosende anlæg, som falder ind under lov nr. 188 af 12. april 1949 om telekommunikation m. m. ved radio.

§ 14. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven træder i kraft den 1. januar 1964. De i henhold til § 1, stk. 1, om køretøjers tændingsanlæg fastsatte bestemmelser kan tidligst træde i kraft 1 år efter udstedelsen af vedkommende bekendtgørelse.

Stk. 3. Lov nr. 90 af 31. marts 1931 om foranstaltninger mod forstyrrelser af radiomodtagning, som ændret ved lov nr. 133 af 26. april 1933, lov nr. 117 af 7. april 1936 og lov nr. 190 af 16. april 1941 samt lov nr. 279 af 15. maj 1946 om foranstaltninger til hindring af forstyrrende udstråling af radiobølger fra visse elektriske højfrekvensanlæg ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

ad § 1.

Ved de i denne § indeholdte bestemmelser sikres der mulighed for at forebygge langt det overvejende antal forstyrrelser gennem fastlæggelse af den største tilladte udstråling eller anden form for afgivelse af elektrisk energi.

Ved udtrykket „forstyrrelse“ forstås i loven enhver udstråling eller anden afgivelse af elektrisk energi, som bringer funktionen af en radionavigations- eller anden sikkerhedstjeneste i fare, eller som væsentlig forringer, forhindrer eller gentagende afbryder en radiotjeneste (herunder radiofoni og fjernsyn), som arbejder i henhold til det internationale radioreglement.

I betragtning af teknikens udvikling og mangfoldighed er det ikke muligt på én gang at fastsætte bestemmelser om udstråling m. v. for alle typer elektriske apparater og anlæg, og man har derfor fundet det ønskeligt, at nærværende lov udformes som en rammelov på tilsvarende måde som f. eks. lov nr. 169 af 11. maj 1935 (med senere ændringer) om elektriske stærkstrømsanlæg.

For visse apparatkategorier vil det dog være muligt ret hurtigt at fastlægge bestemmelser. Her kan nævnes: radiofoni- og fjernsynsmottagere, visse højfrekvensapparater til medicinsk, teknisk og videnskabelig brug, køleskabe og diverse andre elektriske husholdningsmaskiner, barbermaskiner samt tændingsanlæg til oliefyr og køretøjer.

De grænser, som skal fastsættes i de omhandlede bekendtgørelser, må sættes så lavt, at man med rimelig sikkerhed ved disse forebyggende foranstalt-

ninger eliminerer det overvejende antal forstyrrelser. For at opnå dette må grænserne fastsættes således, at modtagning af radiofoni og fjernsyn stort set er fri for forstyrrelser.

For ikke at fastsætte lavere grænser end nødvendigt og derved gøre støjdemping af de elektriske apparater urimelig dyr, skal grundlaget for fastsættelse af de omhandlede grænser dog være, at der benyttes radiomottagere af en rimelig teknisk standard samt at de ønskede radiostationer kan modtages med en rimelig styrke på stedet.

Ved fastsættelse af sådanne forebyggende foranstaltninger vil man udover en beskyttelse af modtagningen af dansk radiofoni og fjernsyn også opnå en beskyttelse af modtagning af udenlandske stationer i de områder af Danmark, som er effektivt dækket af sidstnævnte stationer.

De i de enkelte bekendtgørelser fastsatte grænser for udstråling m. v. påregnes i så stor udstrækning som muligt at skulle svare til internationale bestemmelser, hvor sådanne findes, eller til bestemmelser i andre nordiske eller øvrige europæiske lande, for derved bl. a. at lette såvel import som eksport af de heromhandlede apparater og anlæg.

For visse apparatkategoriens vedkommende er det ikke muligt ved tekniske foranstaltninger at undertrykke den forstyrrende udstråling uden at gribe til total elektrisk afskærmning, hvilket kan medføre brugsmæssige alvorlige gener eller betydelige omkostninger. Udvalget har derfor skønnet, at der også bør være mulighed for at eliminere forstyrrelser gennem fastsættelsen af særlige vilkår for

brugen af sådanne apparater, f. eks. indskrænkninger i benyttelsestiden, således at brugen kun finder sted på tidspunkter, hvor den ikke generer modtagning af radiofoni eller fjernsyn. Som eksempler på sådanne apparater kan nævnes teslaapparater og visse former for højfrekvensstabiliserede elektriske svejseapparater.

For at have mulighed for at give en vis respekt med hensyn til omsætning af ældre materiel mener man, at der i bekendtgørelserne i visse tilfælde bør fastsættes en tidsmargin for ikrafttrædelsen. Der er i denne forbindelse især tænkt på radiofoni- og fjernsynsmodtagere, som ofte gøres til genstand for handel mere end én gang, og for hvilke den udgift, der vil være forbundet med at bringe modtagerne i overensstemmelse med vedkommende bekendtgørelses krav om dæmpning af forstyrrende udstråling, vil være af en betragtelig størrelse i sammenligning med modtagernes værdi. Man finder det rimeligt, at det i denne bekendtgørelse bestemmes, at sådanne modtagere, som er fabrikeret inden bekendtgørelsens ikrafttræden, undtages fra bestemmelsen om udlevering i § 1, stk. 3, i en periode på 6 år efter bekendtgørelsens ikrafttræden, selv om de ikke er bragt i overensstemmelse med bekendtgørelsens regler.

Da køretøjers tændingsanlæg i modsætning til de fleste øvrige mulige forstyrrelseskilder ikke er stationære, og derfor dels er vanskelige at opspore efter en evt. forstyrrelse og dels frembyder en større forstyrrelsesmulighed (især overfor fjernsyn), er det fundet nødvendigt at udstrække den pågældende bekendtgørelses bestemmelser til også at omfatte køretøjer, som er i brug på det tidspunkt, hvor bekendtgørelsen træder i kraft, jfr. dog herved forslaget § 14 og bemærkningerne hertil.

ad § 2.

I de bestående love på området, hhv. lov nr. 90 af 31. marts 1931 med senere ændringer og tilføjelser samt lov nr. 279 af 15. maj 1946, er det fastsat, at udgifterne til afhjælpning af forstyrrelser pålægges ejeren af det forstyrrende anlæg eller apparat, dersom dette er taget i brug efter lovens ikrafttræden, og indehaveren af det forstyrrede modtageanlæg, dersom det forstyrrende apparat eller anlæg er taget i brug før lovens ikrafttræden. For så vidt angår lov nr. 279 af 15. maj 1946 skal udgifterne ved afhjælpning af forstyrrelsen dog være af væsentlig størrelse i forhold til det forstyrrende anlægs værdi, før sådanne udgifter kan pålægges den forstyrrede radiotjeneste.

Under hensyntagen til det forløbne lange tidsrum fra loven af 1931's ikrafttræden og til, at der i

de senere år kun har været anvendt ganske ubetydelige beløb til støjdemning af apparater og maskiner, der er taget i brug før 1931, har man ikke ment at burde opretholde denne tidsgrænse.

For så vidt angår de af loven af 1946 omhandlede apparater (højfrekvenssvejsapparater, diatermiapparater m. v.) har erfaringen vist, at det næsten udelukkende har været indehaveren af det forstyrrende apparat, der har måttet afholde udgifterne ved de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe forstyrrelser.

I betragtning af disse forhold har man fundet det rigtigt at foreslå, at udgifterne i forbindelse med afhjælpning af forekommende forstyrrelser fra apparater, som enten ikke opfylder givne bestemmelser, eller for hvilke der endnu ikke er udstedt sådanne, normalt skal bæres af ejeren (brugeren) af det forstyrrende apparat, uanset hvornår dette er taget i brug. Man foreslår følgende opdeling:

1. For apparater for hvilke der foreligger en bekendtgørelse, kan det kun forlanges, at det forstyrrende apparat bringes til at opfylde dennes bestemmelser, hvilket ikke i alle tilfælde vil betyde en eliminering af forstyrrelsen.
2. For apparater, for hvilke der ikke er givet nogen bekendtgørelse, kan det kun forlanges, at ejeren (brugeren) af det forstyrrende apparat træffer sådanne foranstaltninger, at den forstyrrende udstråling undertrykkes så meget, at der opnås forstyrrelsesfri modtagning af dansk radiofoni og fjernsyn på det pågældende sted. I tilfælde, hvor en forstyrrelse fra sådanne apparater rammer andre radiotjenester end dansk radiofoni og fjernsyn, kan der ikke fremsættes krav om dæmpning af den forstyrrende udstråling, medmindre der på det pågældende sted samtidig forekommer forstyrrelser af dansk radiofoni eller fjernsyn.

Bortset fra tidsgrænserne 1931 og 1946 svarer de foreslåede bestemmelser i realiteten til de bestående, blot er kravet til grænsen for den største tilladte udstråling i tilfælde af foreliggende reglementer konkret i modsætning til bestemmelserne i de bestående love, hvorefter man generelt kan kræve forstyrrelserne undertrykt, når det drejer sig om forstyrrelse af den nærmeste danske radiostation eller de af staten drevne eller tilladte modtageanlæg for radiotelegrafi eller radiotelefoni.

For så vidt angår forstyrrelser hidrørende fra radiofoni- og fjernsynsmodtagere (oscillatorudstråling), for hvilke nærværende lov i modsætning til de hidtidige love vil få fuld gyldighed, synes der, på grund af det store antal i hvilke disse modtagere

F. t. l. om foranstaltninger mod forstyrrelse af radiomodtagning.

foreligger, at være grund til i en vis periode at have mulighed for at lade indehaveren af det forstyrrede apparat afholde de her omhandlede udgifter. Dette kan formentlig navnlig være aktuelt for bilradiotjenester, der ofte rammes af sådanne forstyrrelser. Man har skønnet, at en femårig periode ville være rimelig i betragtning af, at den gennemsnitlige levetid for radiofoni- og fjernsynsmottagere antages at være 6-8 år. Dog må det være en forudsætning for således at pålægge indehaveren af det forstyrrede modtageapparat at betale, at han selv har ønsket forstyrrelserne afhjulpet, og ikke blot er inddraget i sagen som følge af andres klager.

Da bestemmelser udstedt i henhold til § 1, stk. 1, for køretøjers tændingsanlæg, umiddelbart skal gælde for såvel nye som allerede indregistrerede køretøjer, dog med de i § 14 givne tidsmæssige lempelser, og da sådanne anlæg ikke klart har været omfattet af den tidligere lovgivning, har man fundet det rigtigt at undtage disse anlæg fra bestemmelserne i § 2, stk. 1 og 2.

ad § 3.

I en del tilfælde vil de støjbegrænsende foranstaltninger, som skal træffes i henhold til bekendtgørelserne, være utilstrækkelige. Denne risiko vil især være til stede ved bilradiotjenester (politi, brandvæsen, hyrebiler m. v.) samt faste modtagestationer under forsvaret og post- og telegrafvæsenet, idet disse radiotjenester ofte må arbejde med svage signaler. Udgifterne til de yderligere støjdæpende foranstaltninger må afholdes af de pågældende radiotjenester. I tilfælde hvor det er et radiofoni- eller fjernsynsmottageranlæg der forstyrres, kan Danmarks Radio afholde udgifterne, dersom radiorådet skønner dette rimeligt. Sådanne tilfælde kunne f. eks. tænkes at foreligge i områder, hvor modtageforholdene for dansk radiofoni eller fjernsyn er utilfredsstillende.

Tilsvarende regler bør gælde, hvor der for støj-kilden endnu ikke foreligger en bekendtgørelse i henhold til § 1, men hvor de ønskede beskyttelsesforanstaltninger går ud over den normale grænse i henhold til § 2, stk. 2.

ad § 4.

For samfundsvigtige radiotjenester som f. eks. landets kommercielle radioforbindelser med udlandet eller forbindelser med skibe og luftfartøjer, herunder sikkerheds- og redningstjenester, kan det være af afgørende betydning, at enhver mulighed for forstyrrelser kan udelukkes på forhånd, og det er derfor foreslået, at der til beskyttelse af sådanne tjenester i tilfælde, hvor §§ 1, 2 og 3 ikke kan an-

tages at yde tilstrækkelig beskyttelse, kan udstedes forbud mod anvendelsen af visse elektriske apparater og anlæg inden for et nærmere angivet område.

Det tilsigtes således ved denne bestemmelse at skabe en præventiv beskyttelse af visse vigtige modtagestationer, hvor det skønnes nødvendigt.

I visse tilfælde er det en forudsætning for tilfredsstillende modtagning, navnlig for militærets radar- og pejlestationer, at der ikke rejser sig for store fysiske hindringer i form af bygninger i nærheden af sende- eller modtagestationer. Der må derfor også til beskyttelse af samfundsvigtige tjenester kunne nedlægges forbud mod bebyggelse, evt. over en vis højde, inden for et nærmere angivet område.

Det må anses for rettest, at forbud i henhold til nærværende bestemmelser såvel imod anvendelse af visse elektriske apparater og anlæg som mod opførelse af bygninger etc. altid sker, eventuelt mod erstatning, ved pålæg af servitut på ejendomme om fornødent gennem ekspropriation efter de sædvanlige regler herom.

ad § 5.

§ 1, stk. 1, i den nugældende lov om foranstaltninger mod forstyrrelse af radiomodtagning indeholder foruden hovedreglen, at ejeren eller brugeren af det forstyrrende anlæg på egen bekostning skal træffe de nødvendige foranstaltninger til afværgelse af forstyrrelserne, den undtagelsesbestemmelse at dette dog kun gælder, såfremt forstyrrelserne ikke med rimelig bekostning kan afhjælpes eller dæmpes ved foranstaltninger ved de forstyrrede modtageanlæg.

For at myndighederne stadig kan have adgang til at forlange foranstaltninger truffet ved det forstyrrede modtageanlæg, hvor dette forekommer rimeligst, foreslår man i § 5, at der forinden §§ 2-4 bringes i anvendelse kan kræves afhjælpning af visse tekniske mangler ved det forstyrrede anlæg.

ad § 6.

Bestemmelsen svarer stort set til § 4 i forannævnte lov. Man har dog ment det rimeligt at udgifterne ved afhjælpning af fejl eller mangler ved støj-dæpende foranstaltninger truffet i henhold til § 3, i visse tilfælde efter Danmarks Radios eller post- og telegrafvæsenets skøn kan pålægges indehaveren af det forstyrrede radiomodtageanlæg.

ad § 7.

Da det evt. på trods af forholdsregler truffet i henhold til § 4 kan hænde, at der pludselig dukker

en forstyrrelseskilde op som kan ramme livsvigtige eller særlig samfundsvigtige tjenester, f. eks. nødtjenesten på en kystradiostation eller en brandtjeneste, bør der være mulighed for i et sådant tilfælde hurtigt at kunne gribe ind og kræve driften af det forstyrrende anlæg standset øjeblikkeligt.

Der vil evt. i enkelte tilfælde, hvor det forstyrrende apparat eller anlæg opfylder de almindelige bestemmelser, kunne blive tale om at yde erstatning for driftstab i forbindelse med et sådant krav om øjeblikkelig standsning. Da situationen kun vil komme til at foreligge yderst sjældent, har man dog ment at kunne undlade at fastsætte særlige bestemmelser herom. Dansk rets almindelige erstatningsregler må i givet fald anvendes.

ad § 8.

Man har overvejet at samle tilsynet med overholdelsen af nærværende lovs bestemmelser hos én myndighed, men i udvalget er der dog opnået enighed om at foreslå opretholdt en deling, der svarer til den nuværende, således at Danmarks Radio fortsat varetager hovedparten af det arbejde, der vender ud mod lytterne og seerne, medens post- og telegrafvæsenet varetager forholdet til andre radiotjenester, idet dog visse specielle forstyrrelser af radiofoni og fjernsyn, f. eks. hidrørende fra diatermiapparater o. lign., behandles af post- og telegrafvæsenet.

Det må herved understreges, at en sådan deling af tilsynsmyndigheden forudsætter et vidtgående teknisk samarbejde mellem Danmarks Radio og post- og telegrafvæsenet.

Udgifterne ved lovens administration afholdes for så vidt angår forstyrrelser af radiofoni og fjernsyn af Danmarks Radio og for så vidt angår forstyrrelse af andre radiotjenester af post- og telegrafvæsenet.

ad § 9.

Paragraffen svarer til lignende bestemmelser i de nugældende love og sikrer adgang til undersøgelse af anlæg, som kan anses for at være støjforvoldende.

ad § 10.

Da de interesserede parter bør have lejlighed til at medvirke ved udarbejdelsen af de til loven knyttede bekendtgørelser og senere have mulighed for at udøve rådgivende virksomhed i særlig vanskelige tilfælde, hvor der kan opstå konflikter af økonomisk eller teknisk art, foreslår man, at der nedsættes et nævnet, inden for hvilket samarbejde mellem disse parter kan finde sted. Som repræsentanter for radiotjenesterne foreslås medtaget post- og telegrafvæsenet, Danmarks Radio og forsvarsministeriet,

medens repræsentanter for elektricitetsrådet, Danmarks tekniske højskole og justitsministeriet skulle virke som teknisk sagkyndige på henholdsvis det stærkstrømstekniske og det svagstrømstekniske område samt med hensyn til motorkøretøjer. Repræsentanterne fra industrirådet og arbejderbevægelsens erhvervsråd skulle kunne sikre fornøden varetagelse af industriens interesser. Herudover foresættes det, at nævnet inden fastsættelsen af bestemmelser for de forskellige kategorier af apparater og anlæg i fornødent omfang rådfører sig med andre interesserede parter som f. eks. sundhedsstyrelsen (vedr. medicinske apparater) og grossererforeningen, evt. ved at repræsentanter for disse anmodes om at deltage i nævnets møder.

Udgifterne ved nævnets arbejde fordeles mellem Danmarks Radio og post- og telegrafvæsenet.

Man har overvejet tillige at give nævnet funktion som ankeinstans for afgørelser truffet af de i § 8 omtalte myndigheder, men er vejet tilbage for en sådan afvigelse fra lovgivningens almindelige regler. Eventuelle klager må da på sædvanlig måde forebringes vedkommende minister evt. domstolene.

ad § 11.

I lighed med hvad der af sikkerhedsmæssige grunde er gældende for de fleste arter af stærkstrømsmateriel foreslår man indført en mulighed for krav om typegodkendelse og eventuelt en mærkning af visse af de apparatkategorier, for hvilke der i henhold til § 1 ved reglementer fastsættes almindelige bestemmelser; der tænkes her især på de i bemærkningerne til § 1 nævnte kategorier af massefabrikerede apparater o. lign.

Hvor det drejer sig om materiel, dansk eller udenlandsk fabrikeret, som på forhånd måtte være godkendt i andre lande efter tilsvarende bestemmelser, bør en sådan godkendelse anerkendes i så høj grad som muligt.

Afgifter, der skal dække udgifterne i forbindelse med eventuel godkendelse, foreslås i lighed med, hvad der gælder for prøvning af stærkstrømsmateriel, pålagt fabrikanter eller forhandlere af de pågældende apparater.

ad § 12.

Den foreslåede straffebestemmelse svarer til de nugældende bestemmelser i radiostøjlovens § 10 og højfrekvenslovens § 3.

I henhold til radiostøjloven tilfalder bøden radiospretningsfonden; under hensyn til, at loven nu er fælles for hele området, finder man det mest hensigtsmæssigt, at bøden i alle tilfælde tilfalder statskassen.

ad § 13.

Bestemmelsen tjener til at fastslå, at forstyrrelser fra radiosendeanlæg fremdeles må behandles efter telekommunikationsloven af 1949 og ikke efter nærværende lovs regler.

ad § 14.

Under hensyntagen til bestemmelsen i § 1 om at de almindelige bestemmelser for køretøjers tæ-

dingsanlæg gælder for alle køretøjer uanset ibrugtagningstidspunktet, har man anset det for nødvendigt, at disse almindelige bestemmelser først kan træde i kraft et år efter udstedelsen.

Der gives derved motorejere en mulighed for i forbindelse med normal service at få isat støjdæmpende midler, samtidig med at fabrikanter og forhandlere får en rimelig frist til ændring af henholdsvis fabrikation og lagre.
